

Een scene uit de Metro-Goldwyn-Mayer-film „Broadway Melody". Het eenige wat hierbij stoorde, was, dat men de stilte der omstanders kon „hooren". Zuiver menselijke geluiden, als: verschuiven van voeten, ruischen van kleëren, lawaaiige neuzen of iets van dien aard, waren niet hoorbaar. De scene wordt hierdoor dus ook aanmerkelijk verstild.

De eerste TALKIE in Holland

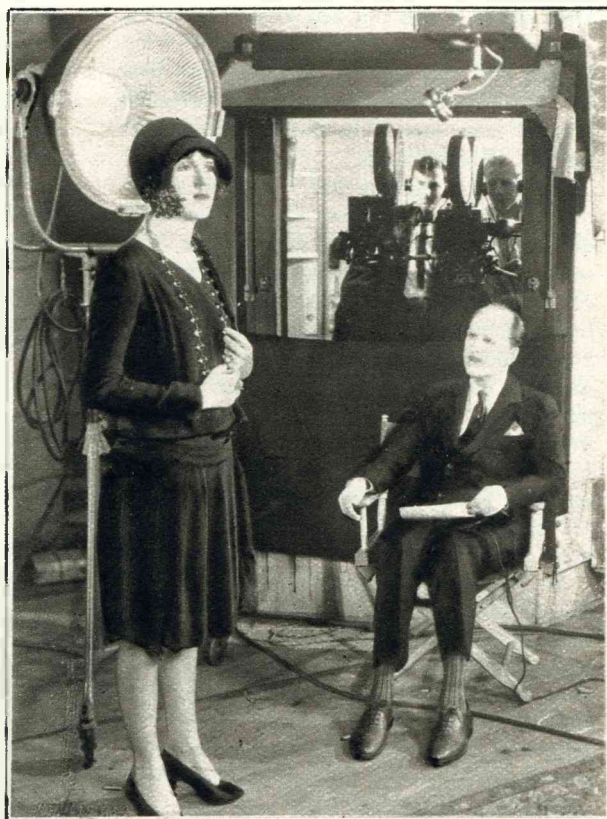
Toen voor ongeveer honderd jaar de eerste locomotief haar intrede deed, sloegen onze voorouders van verbazing de handen in elkaar over zooveel genialiteit, en hunne bewondering en vreugde deed de talrijke ongemakken van het nieuwe vervoermiddel totaal over het hoofd zien.

Te Amsterdam heeft thans de eerste „Talkie" of „Sound"-film geloopt, die den naam droeg van „Broadway Melody". De gestie van onze voorouders wordt thans herhaald, doch weder honderd jaar en.... onze kindskinderen staan weer veel nuchterder tegenover een nog volmaakter creatie.

Het was zonder twijfel verrassend en als experiment zelfs voortreffelijk, doch het geheel droeg onmiskenbaar het stempel van een geweldigen strijd met moeilijkheden, welke men te overwinnen heeft gehad. Zoo valt ten eerste het vermoeiende rythme op, dat jammer genoeg door de geheele film loopt. Vervolgens blijkt over-

Mary Brian, de Paramountster, voor de microfoon, welke uit den aard der zaak zoo dicht mogelijk bij de spelende acteur of actrice moet hangen. (Par.)

Fay Wray bij een opname van de sprekende film. (Par.-foto)

De geluidloze kast, waarin de operator zich bevindt, wijl anders de geluiden van het opnametoestel mede door den microfoon worden opgenomen. (Par.-foto)

duidelijk, dat lang niet ieder scenario geschikt is voor Talkie, evenmin als ieder toneelspel geschikt is voor radiouitzending, al maakt men zich er helaas wel aan schuldig. Het enkele aardige effect, bereikt door het overspringen van de eene spreekscene in een totaal verschillende andere, weegt niet op tegen de talrijke hinderlijke overgangen, al zijn deze dan ook „gespatieerd".

Tenslotte doet het muisstille spel van anderen dan de sprekers, zoo vreemd aan, dat de illusie van werkelijkheid vaak geheel wordt verstoord.

Ten spijt van de geweldige sommen aan de sprekende film besteed, gelooven wij, dat haar populariteit niet zoo spoedig verwezenlijkt zal worden, als men in vele belanghebbende kringen wel meent. Wat betreft het ten gehore brengen van muziek-curiosa of specialiteiten, kan men practisch na de werkelijkheid geen betere oplossing vinden, dan deze geluidsfilm, al vragen we ons wel af hoe men de beschadigingsmogelijkheid van breken of in brand geraken tracht te onder-
vangen. Voor deze technische kwesties zal men echter t.z.t. wel een oplossing weten te vinden.